

EDIȚIE SPECIALĂ

Aceste fericiri trecătoare...

Categorie: Editorial Publicat: Duminică, 02 Iunie 2019 05:44 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1198

„Dacă o faci fericită/ Și tu vei fi fericit,/ Dacă ai s-o faci iubită/ Și tu vei fi la fel iubit,// Dacă o faci bucuroasă,/ Și tu vei fi bucuros,/ Așa va fi viața toată – / Ce poate fi mai frumos!”...

Ascultam astăzi, într-un moment de repaus și relaxare, la o terasă din Piața Centrală a Craiovei, acest refren dintr-un cântec nou, de nuntă, dedicat tinerilor însurăței, așa cum reiese și din videoclipul melodiei.

O înșiruire de cuvinte atât de simple, pe înțelesul tuturor, dar, în același timp, atât de profunde, care te ating *acolo*, în străfundurile ființei tale care și-a dorit dintotdeauna o asemenea armonie, chiar dacă nu ai conștientizat acest fapt, în mod explicit.

În timp ce ascultam versurile și melodia respectivă, am avut, parcă, revelația că în viață, totul e atât de simplu, că este foarte ușor să fii fericit și să-i faci fericiți și pe cei din jurul tău!... Ce poate fi mai frumos de atât, nu-i așa?!...

Dar în timp ce eu eram mânat spre aceste inefabile și sublime sentimente și dorințe, un individ în vârstă, de la o masă învecinată, a devenit grobian, începând să vorbească vulgar și să-i ceară numărul de telefon domnișoarei foarte drăguțe care servea la mese și care era cu cel puțin 35 de ani mai tânără decât el, iar dacă ea l-a refuzat, bădăranul beat nu a ezitat să scape câteva înjurături mormăite la adresa fetei... Și iată că am revenit cu picioarele pe pământ și am înțeles că nu e ușor să ajungem să fim fericiți!...

Când eram copil, eram fericit când părinții îmi cumpărau câte o jucărie. Când eram adolescent și tânăr, mai apoi, eram fericit când reușeam să-mi cumpăr cărțile pe care mi le doream, pentru că atunci era *bătălie* pe cărțile bune, când apăreau, și îți se vindeau la pachet cu alte cărți mai puțin căutate, care nu se vindeau.

Au urmat acele fericiri trecătoare ale îndrăgostirii, când aveam impresia că fata pe care o cunoscusem este femeia vieții mele, fără de care nu pot trăi, dar acele *femei ale vieții mele* au fost mai multe, pentru că și viața personală e o loterie, trebuie să tragi mai multe *lozuri până când îl vei alege pe cel câștigător*. Dar, fericirea aceea sublimă la care visăm toți este pasageră, trece ca un tren printr-o gară și, în urma ei, rămâne fluieratul locomotivei și mirosul mașinării, pentru că șeful gării îi dă semnalul de plecare înainte ca tu să te dezmeticești și să te bucuri pe deplin de clipele în care crezi că ai fost fericit...

Piața e plină de oameni grăbiți și nervoși care, deseori, devin intoleranți unii cu alții, **unii au impresia că prioritățile lor sunt mai importante decât ale altora**, alții sunt puși pe ceartă – o mică scânteie poate aprinde imediat conflictul, dar mai sunt și din cei care și-au păstrat zâmbetul pe buze și fac din mersul la piață un prilej de relaxare și meditație, cum sunt eu, care,

EDIȚIE SPECIALĂ

Aceste fericiri trecătoare...

Categorie: Editorial Publicat: Duminică, 02 Iunie 2019 05:44 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1198

acum, meditez la versurile acestui cântec de nuntă, care mi-a trezit amintiri de care aproape că uitasem.

Și, totuși, nu prea putem să fim fericiți! Cine zice că da, probabil că e îndrăgostit sau s-a cinstit cu un păhărel în plus, dar nu e o problemă, o să le treacă, până la urmă, așa cum trec toate, ca și cum nici nu au fost.